Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26828
Copyright: Admont, Benediktinerstift

360

dꝛeuꝓas æ dꝛeuꝓas. Lep̃ eleꝛchomusine ẽ. accep
tionus pꝛea eꝛit. Dicat ꝗ uꝛo meuendoꝛ. Et
magnitudinẽ inq̃ tua ẽnaꝛꝛabꝛ ea. Sic infi
nita. sicq̃ n magnitudinis tue ñ ẽ finis. ñ de
illa taceꝫ. Illa inq̃m magnitudinẽ de q̃ supꝛ
duꝛat æ magnitudinis ei ñ ẽ finis enaꝛꝛabꝛ
ea. Jm enaꝛꝛabꝛ ea. si finis ñ ẽ. Et naꝛꝛabꝛ ea
cũ laudabꝛ ea. Et q̃ finis ei ñ ẽ. sic æ laudis ei
ñ eꝛit finis. Ibem q̃ ñ eꝛit finis laudis ei. Bea
ti inq̃t q̃ habitant in domo tua. in secla secloꝝ
laudabꝛnt te. Et magnitudinẽ tua illa infini
ta enaꝛꝛabꝛ ea. Memoria abundantie suauꝛ
tatis tue eꝛuctabꝛ. Populus fideles. Jd mandu
cabꝛ q̃ sic eꝛuctuabꝛ. Memoria abundantie
suauꝛtatis tue. Jd est memoria abundantie
suauꝛtatis tue. Ja nos oblui ñ es. cũ oblitte
nos fueꝛam. Omis enim caꝛo oblita eꝛat dm. ille
tũ opa sua ñ ẽ oblitꝰ. Hec memoꝛia ei sup nos.
q̃ ñ nos oblitꝰ est. Id dicanda est. enaꝛꝛanda est. et
q̃ ualde dulceis est. manducanda æ eꝛuctanda
est. Sic manducaꝛe eꝛuctes. sic accipe uꝛ des.
Manducas cũ discis. eꝛuctas cũ doces. mandu
cas cũ audis. eꝛuctas cũ pdicas. hoc tũ eꝛuctas
q̃ manducasti. Denq̃ ille audissim̃ epulauꝛ
nobis apls. cui ñ sufficeꝛet uꝛ ipsa ñsa dim. ñ
discũbeꝛ sup pectꝰ dm. æ de aꝛcha no ei bibe
ꝛ duuna seꝛꝛata q̃ eꝛuctuauꝛ. Jn pncipio eꝛat
ubũ. æ ubũ eꝛat ap̃ dm. Memoꝛia ꝗ abundan
tie suauꝛtatis tue eꝛuctabꝛ. Jm ñ sufficit memo
ria tua. nec memoꝛia abundantie tue. Et me
moꝛia suauꝛtatis tue. Et memoꝛia abundan
tie suauꝛtatis tue. Et tũ q̃ pdes. si abundeꝛ
æ insuaue est. Jte molestũ. si suaue est æ puꝛũ.
Et memoꝛia abundantie suauꝛtatis tue eꝛuc
tabꝛ. q̃ ñ es oblitꝰ tui. ñ. æ ñ oblitꝰ cõmonusti
nos. uꝛ nos reducas in memoꝛia. Et cõmemora
buꝛ enim æ cũ eꝛit addim̃ uuisi fines tue.
Ja ꝗ memoꝛia abundantie suauꝛtatis tue
eꝛuctabꝛ. intelligunt es in se mich bonu esse q̃ aut
ñ sit. nec potuisse cũm adte. ñ cõmemoꝛem̃ ab ste.
nec reduci potuisse in memoꝛia tua. si nu oblitus ce
ris illoꝝ. hec est. id antes in gꝛa tua. æ iustitia tua
exultabꝛ. Hec inq̃m est. id antes in gꝛa tua. exul
tabꝛ iustitia tua. ñ sua. sis sinulus gꝛam eꝛuctu
aꝛe. bibuꝛe gꝛam. Jd est bibuꝛe gꝛam. Disceꝛe gꝛam.
intelligeꝛe gꝛam. Nos autꝝ q̃m eꝛam omino ñ eꝛam.
facti sumꝰ boꝛes cũ ñ mich eꝛam. Dein ia ipsi boꝛes
exiuꝛe illꝰ peꝛcatoꝛis æ maligni eꝛam. et filii
uꝛe natuꝛa sic æ ceti. Attendam̃ ꝗ gꝛam di. ñ
solũ q̃ ꝛeꝛ nos. uꝛũ æ q̃ ꝛefeꝛ. Cui ꝗ debem̃ q̃ sum̃.
illi debem̃ q̃ æ iustificati sum̃. Nemo q̃si tibi aꝛ
q̃ est. æ s tibi aꝛ q̃ iustꝰ est. Meli est enim q̃ tuus tibuꝛe
q̃m q̃ illi. Meli enim aliq̃ est q̃ iustꝰ est. q̃m q̃ bo est. Inferi
aliq̃ dat do. æ supi ꝛ. Totũ illi da. intoto ipsũ lau
da. ñ ea dest demanu aꝛtificis. Ut ꝛeꝛ q̃ fec. Ille
septũ est q̃ sup sit ds lunũ de ꝛia. æ formam̃ boꝛem.
Ante q̃m bo ꝛes luni eꝛas. an q̃m lunꝰ ꝛes mich eꝛas. S;
ñ de isto solo figꝛito gꝛas agas aꝛtificis tuo. audi
aliud ei figꝛitũ ꝛe fec. Ille ex opib̃ aut ne fortꝛ q̃s
extollat. Supi q̃ cõmemoꝛauꝛ. Ꝛa salui facti
estis pfide. æ hoc ñ ex uob. Apli ꝛuꝛ s nimea. Ꝛa
salui facti estis pfide. æ hoc uꝛ salui eꝛas pfide ñ
ex uob. Jmus hoc ipsũ q̃ duꝛat. unq̃ ñ ex uob. ne
q̃s alitꝛ intelligat. plani hoc apte dignatꝰ est. Ha
intellectoꝛe æ totũ dꝛ. gꝛa salui facti estis. Et audis
gꝛam. gꝛas intelligeꝛ. Si ꝗ gꝛas. mich tu attulisti. mich
mich meꝛuisti. Ita si meꝛitis reddit ei merces ẽ
gꝛa. Ꝛa inq̃t salui facti estis. pfide. Ca pone illud
aptꝰ. ꝓꝓꝛ arꝛogantes. ꝓꝓꝛ s placentes. ꝓꝓꝛ ignoran
tes di iustitia. æ sua uolentes estituere. audi hoc
ule aptꝰ. Et hoc inq̃t q̃ gꝛa salui estis. ñ ex uob. sed
donũ est. S; æ nos fortꝛ aliq̃ freꝰ uꝛ dona di me
eꝛam. Ille ex opib̃ inq̃t. ne fortꝛ q̃s extollat. Jd ꝗ nos.
Bn ñ opuꝛ. Omno opuꝛ. S; q̃m. Ipso uno op
antꝛ. q̃ pfide locũ dam̃ in cordeꝛ nꝛo ei q̃ uno ob
æ p nos bona opꝛat. audi eũ ũ operis bona. Ipsi
eũ sumꝰ figꝛitũ eꝛam in xꝛo ihꝛu in opib̃ bonis.
uꝛ in illis ambulem̃. Ista est suauꝛtas abundantis ipsi
memoꝛi